ENGELBERTUS ADMONTENSIS
Admont (?), Anfang 14. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25990
Copyright: Admont, Benediktinerstift

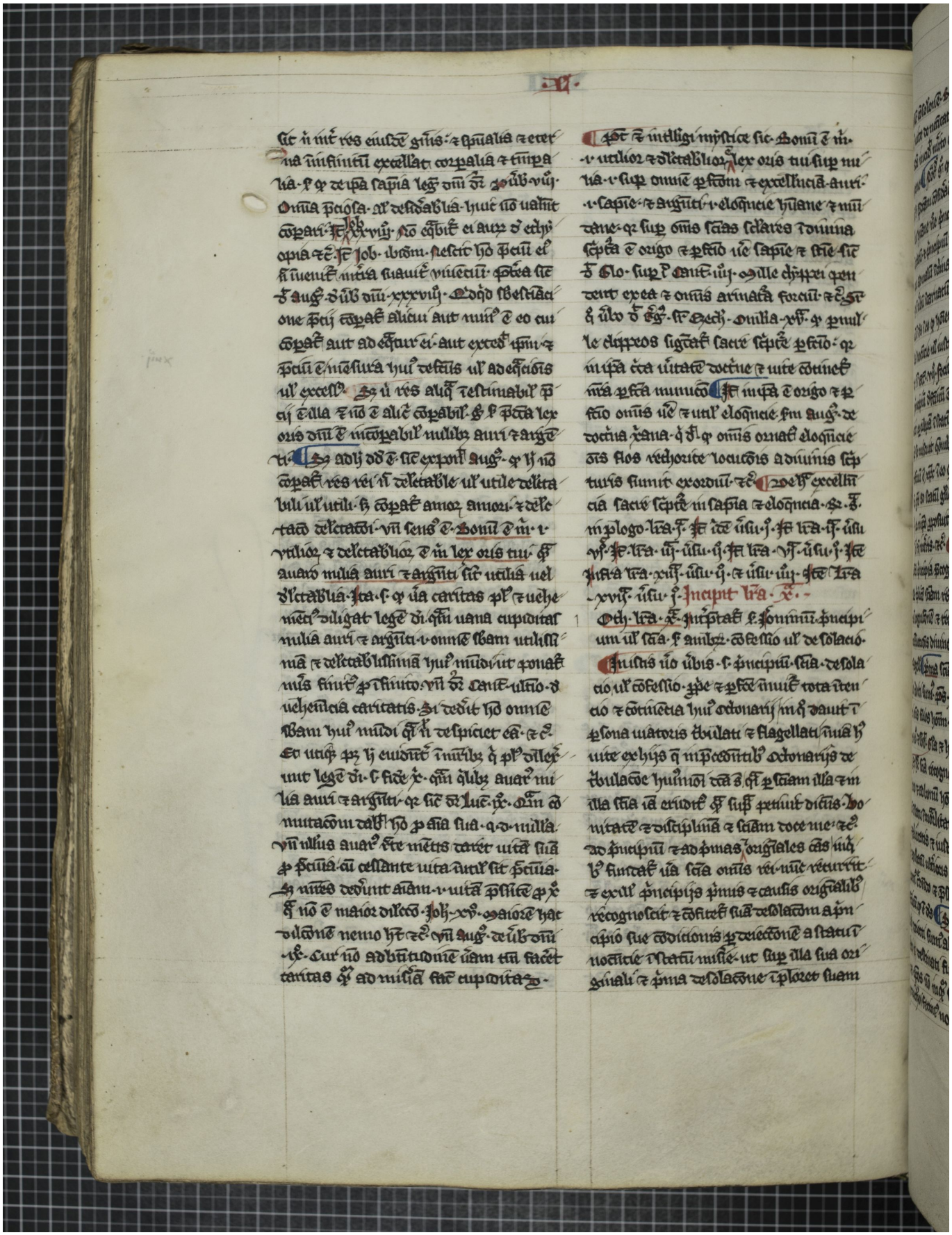

sic ñ mt res euidē gtis: ⁊ tpualia ⁊ eter
na iuisibilia excellat corpalia ⁊ tmpa
lia. ꝓ q de ipa sapia legē dm dr ꝓ ub vij.
Omnia paosa. al' desidabilia huic ñ uallit
cōparari. ⁊ Job xxviij. Non cōbitur ei aur d' eclp
opia ⁊c. Sc Job. ubōm. nescit hō pcium eius
ñ inuenit mtia suauit uiuentiū. opēa sic
d' aug. d ub dni. xxxviij. Qdōd sbestiā
one pcij cōpat alicui aut mmi ⁊ eo cui
cōpat aut ad eqtur ei. aut exceds tpm. ⁊
pcium ⁊ mensura hui detrimis ul' ad eqtatis
ul' excellē. Si ñ res aliq testimabil' p
ci ⁊ alia ⁊ nō ⁊ alicui cōpabil. ꝗ ꝓ pcta lex
ouis dni ⁊ incōpabil' multiq auri ⁊ argēti
ti. Si adij dd ⁊ sic exponit aug. q ꝓ nō
cōpat res rei ñ delectabile ul' utile delita
bili ul' utili. ⁊ cōpat amor amori. ⁊ dele
tacō delectacōi. vii sens ⁊. Bonū ⁊ ñ. ⁊
utilior ⁊ delectabilior ⁊ ñ lex ouis tua. ꝗ
aurū multa auri ⁊ argēti sic utilia uel
delectabilia. ⁊ra. s. q ua caritas pl' ⁊ uehe
mētius diligat legē di. qm uana cupiditas
multa auri ⁊ argēti. ⁊ omnē sbam utilissi
ma ⁊ delectabilissima hui mundi ut q̄nat
mus finit p tmpo. vii dr caritas ultio. d
uehemētia caritatis. Si tedit hō omnē
sbam hui mundi qt ñ despiciet eā. ⁊ c.
Et utq pz ꝗ euidēs i mtibz q pl' diligē
unt legē di. ⁊ fide ⁊c. qm dūbz auar mi
lia auri ⁊ argēti. q sic dr Luc. ⁊c. Qm cō
mutacōn dab' hō p sia sua. q. d. nulla
vn ullus auar ete mētis tarēt uita sua
p pcium. ni cessante uita dum' sit pcium.
Si uites dedunt aiam. ⁊ uita pstitē p x
ꝗ nō ⁊ maior dilcō. Joh. xv. Maiorē hac
dilcōnē nemo hī ⁊c. vii aug. de ub dni
⁊c. Cur nō ad bnūtudinē iam tm facet
caritas ꝗ ad mtia stūt cupiditas. Si
qt ⁊ intelligi mystice sic. Bonū ⁊ ñ.
⁊ utilior ⁊ delectabilior lex ouis tua sup mu
lia. ⁊ sup omnē pcium ⁊ excellētia auri.
⁊ sapie. ⁊ argēti. ⁊ eloquēcie hylane ⁊ mīi
tane. q sup omis scias scilicet ⁊ diuina
scpta ⁊ ordo ⁊ pcium uie sapie ⁊ stie sic
d' Glo. sup p cant. ūij. Ille chippei qen
tent ex ea ⁊ omnis armata forcail. ⁊ c. Sr
q ulo d' eqs. sc. Qdch. Omnia. xvi. q pmul
le clippeos signat sacre scpte pcium. q
in ipa ēta uitate doctrine ⁊ uite continet
mta pcia mundo. Si in ipa ⁊ ordo ⁊ p
cium omis uie ⁊ util' eloquēcie. sm aug. de
doctrina xana. q d. q omis ornat eloquēcie
ris flos rethorice locutōis a diuinis scp
turis sumit exordiū. ⁊c. Qd ꝗ excellē
cia sacre scpte in sapia ⁊ eloquēcia. ꝗ. ⁊.
in plogo. lra. s. Si ite usu. j. Si lra. ij. usu
vi. Si. lra. iij. usu. ij. Si lra. vi. usu. j. Si
pma lra. xiij. usu. ij. ⁊ usu. iij. Si lra
xvij. usu. j. Incipit lra. x.

1 Oth. lra. x. Incipit ꝗ hominū. pnci
pium ul' sta. ꝗ ambz. cōfessio ul' desolacio.
Inuitis nō ubis. s. pnciū. sta. desola
cio ul' cōfessio. ꝓpe ⁊ pce inuit tota ten
cio ⁊ cōtinētia hui ordinatij. m ꝗ dauit ⁊
psona uatcinis tribulati ⁊ flagellati. sua ꝗ
uite ex hijs q in pcedētib' ordinarijs de
tribulacōe hui mundi. ita s. ꝗ pstam illa ⁊ m
illa sta ia eruditē ꝗ sup petuit dicis. bo
nitate ⁊ disciplina ⁊ scientiam doce me. ⁊c.
ad pnciū ⁊ ad pmas originales cās uiꝗ
b' fundat ia sta omis rei. uite recurrit
⁊ excell' pnciplis pmis ⁊ causis originalib'
recognoscit ⁊ cōfitet sua desolacōn a pn
cipio sue cōditionis p tentacōnē a statu
uoluntatis ⁊ statu miserie. ut sup illa sua or
ginali ⁊ pma desolacōne ploret suam